

Stanisław Soyka, Ławeczka-Bajeczka

Siedzę na ławeczce na mojej ulicy
Siedzę na ławeczce i patrzę
Mógłbym to teatrum oglądać bez końca
Na przechodniów patrzeć
Ten ma wikt i opierunek
Tamten nie ma nic
Ten wyrusza, ten przystanął
Idzie para wciąż za rękę
Każdy człowiek inny w swoją idzie stronę
Ten wyrusza smutny, ten jest zamyślony

Siedzę na ławeczce i na nic nie czekam
Siedzę na ławeczce i patrzę
Ławeczka bajeczka ławeczka bajeczka
Ławeczka bajeczka ławeczka i już

Siedzę na ławeczce na mojej ulicy
Siedzę na ławeczce i patrzę
Oto idzie pielgrzym widać, że z daleka
Za nim turysta ten co się rozgląda
Ten gość idzie szybko
Drugi się nie spieszy
Smuci się dziewczyn, inna się uśmiecha
Siedzę na ławeczce na mojej ulicy
Siedzę na ławeczce i patrzę
Mógłbym to teatrum oglądać bez końca
Mógłbym tu pozostać na zawsze

Ławeczka bajeczka ławeczka bajeczka
Ławeczka bajeczka ławeczka i już
Ławeczka bajeczka ławeczka bajeczka
Ławeczka bajeczka ławeczka i już